

gælder både almindelige fødevarer og økologiske fødevarer.

Der er blevet rejst tvivl om, hvor økologiske økologiske fødevarer er. Det er, fordi det ikke er til at måle, om der er forskel på økologiske eller almindelige fødevarer. Så spørgsmålet er, hvordan man skal kontrollere det. Jeg tror ikke, at det lovforslag her kan rydde op i det. Det skal præciseres meget mere nøjagtigt hvordan og hvorledes.

Jeg kan ikke sige her fra talerstolen hvordan, men et lovforslag som det her, der giver vor fødevareminister en række beføjelser, uden at det helt nøjagtigt fremgår, hvad beføjelserne er, tror jeg ikke er nok. Det er et meget indviklet område og et område, der ikke er til at måle, som jeg har sagt.

Jeg vil sige, som det ligger her, vil det være vanskeligt for os at stemme for forslaget, bl.a. § 7. Burde man offentliggøre resultaterne fra en kontrol? Det kan man godt gøre, men det står direkte, at det er med navns nævnelser. Det er uspiseligt for Fremskridtspartiet.

Og så er der § 9, som har været nævnt af andre ordførere – en paragraf, som også går igen i anden lovgivning og også i andre lovforslag, som har været behandlet, nemlig at den kontrollerende myndighed skal have lov til at tilvinge sig adgang til en privat ejendom uden retskendelse. Det er uspiseligt for Fremskridtspartiet, og det kan vi ikke stemme for. Det går efter vor retsbevidsthed direkte imod grundlovens bestemmelse om den private ejendomsret.

Så så længe de to paragraffer er med i det lovforslag her, ja, så kan vi ikke stemme for det. Men kunne vi få dem fjernet og få præciseret noget mere, hvad det er, man går ud og kontrollerer og hvordan, så ville vi se positivt på det. Men så længe de to paragraffer, jeg nævnte her, ligger i forslaget, kan vi ikke stemme for det.

For det er jo sådan, at det offentlige har kontrolleret meget. Lige på området med økologiske fødevarer tror jeg ikke det bliver nemt at gøre det med offentlig kontrol. Jeg tror, de mennesker, som går op i økologi og virkelig går op i det, og som selv producerer økologiske varer, selv må sørge for det, for det er dem, der ved mest om det. De, der virkelig går op i økologi, ved noget om det.

Jeg tror, det bliver vanskeligt for os herinde at lovgive på området. Men kunne vi få fjernet nogle af de dér efter vor mening meget hårde paragraffer over for de mennesker, vi taler om

her, så kunne vi være med til det. Men som det foreligger, kan vi ikke.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er af den opfattelse, at regler og offentlig kontrol i almindelighed er med til at skabe tillid.

Loven giver ministeren beføjelse til bl.a. at udstede og fratage autorisationer og til at forbyde en producent at sælge produkter under henvisning til, at den økologiske producent har gjort sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser.

En del af beslutningerne skal ministeren tage efter høring af Det Økologiske Fødevareråd, og det ser vi som noget positivt.

En rammelov som denne giver fleksible muligheder for at ændre de detaljerede regler efter den udvikling, der løbende sker, og efter de EU-regler, Danmark forpligter sig til at gennemføre, men det er en vid bemyndigelse til ministeren.

Da loven om økologisk jordbrugsproduktion blev behandlet i 1987, blev der også givet vide bemyndigelser til ministeren.

Kristeligt Folkeparti går positivt ind i udvalgsarbejdet.

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen): Når vi behandler det lovforslag om økologi i dag, er det jo i realiteten på baggrund af en succeshistorie. Det er på baggrund af, at økologien er blevet voksen. Det er på baggrund af, at økologien er kommet for at blive. Det er på baggrund af, at der er en vedvarende forbrugers efterspørgsel på økologiske produkter. Det er på baggrund af, at der er mange producenter, som overvejer at omlægge til økologisk.

Vi har fremsat lovforslaget i realiteten med tre overordnede intentioner.

For det første synes vi, at økologien fortjener at få sin egen lovgivning. Vi kan se, at den interesse er til stede, og at tiden er kommet til, at vi gør det.

For det andet vil vi fortsat sikre troværdigheden omkring det økologiske mærke. Det er helt afgørende, når folk vælger at købe økologiske produkter og dermed også vælger at betale en merpris, at de så også kan have fuld tillid til, at kontrolfunktionerne har fungeret, og at de får et økologisk produkt.

Der var nogle konkrete spørgsmål undervejs. Jeg tror, det var hr. Christian Mejhdahl, som satte spørgsmålstegn ved, hvor stor interessen ville